

DE ONTMIJNER

Driemaandelijks Tijdschrift van de
Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSTRAAT, 30

TERVUREN

P. C. R. 7537.94

Telefoon : 57.31.64

Zeventiende jaargang, n° 3

REDACTIE

EMILE ZOLALAAN, 30

SCHAARBEEK

Tel. : 16.00.73

September 1963

Onze Algemene Vergadering op 16 juni 1963 te Sint-Gillis

Hallepoort. Het is 9 u. 15.

De anders zo verlaten plaats biedt een ongewone drutke. Hier en daar troepen mensen samen. Het merendeel van de mannen draagt een muts, versierd met de symbolische bom. Velen hebben fier op de borst de prachtige medaille van de Ontmijning. De aanwezige dames hebben elkaar spoedig herkend en slaan een babbeltje.

Een grote car houdt stil : de afdeling Oost-Vlaanderen is aangekomen. Voorzitter Van Cleven

stapt de eerste uit, gevolgd door een vijftigtal leden van de afdeling Gent. Enkele ogenblikken later stopt de car van de afdeling Luik. De Luikse vrienden worden geleid door hun sympathieke ondervoorzitter O. Linotte.

Een hartelijke ontvangst valt allen te beurt. De vaandels worden bovengehaald.

De kommissarissen van Brabant, met witte armband, hebben het zeer druk en trachten zo goed mogelijk de zo wat overal verspreide vrienden te verzamelen. De taak is niet gemakkelijk en de tijd

dringt. De muzikanten zijn eindelijk gevonden. Klaroengeschal kondigt de verzameling en daarna het « geeft acht » aan.

Het is juist 9 u. 35. De stoet wordt gevormd. Tromgeroffel betekent het vertrek. Op kop gaat de muziekkapel van de « Zwarte Duivels », gevolgd door de vlaggen van de Ontmijners, door de Beheerraad en de genodigden en daarna, per afdeling, door de Ontmijners van Brabant, Luik, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, West-Vlaanderen en Henegouwen. De dames sluiten de stoet.

Onberispelijk stappen zowat 250 kamaraden naar de Moricharplaats op, waar in open lucht de plechtige mis ter nagedachtenis van onze Doden zal opgedragen worden.

Mis in open lucht.

De Moricharplaats is in feestgewaad getooid. De huizen rond de plaats zijn versierd met draperies en banieren. Boven op de trap werd een altaar opgesteld en rechts bevindt zich een harmonium om de zangen te begeleiden. Achter het altaar

werden een tiental masten opgericht, die fier de vlaggen van België en Sint-Gillis laten wapperen. Een twintigtal jonge meisjes hebben hun plechtig

communiekleed aangetrokken en geven aldus een fris uitzicht aan deze ceremonie.

Een « geeft acht » kondigt de aankomst aan van Majoor Lhost, de nieuwe bevelhebber van het Sedee, die de heer Minister van Landsverdediging vertegenwoordigt.

De plechtige Mis wordt opgedragen door Z.E. Kan. Kempeneers, die in een gelegenheids-sermoen herinnert aan al wat de Ontmijners deden alsook aan de zware offers die ze brachten.

Onder de Communie voert de muziekkapel van de « Zwarte Duivels » het Sanctus van Beethoven uit, dat op prachtige wijze wordt vertolkt. Deze plechtigheid wordt door een ingetogen menigte gevolgd en besloten met het Vaderlands Lied, dat gedempt wordt ingezet, doch eindigt als een dreunend loflied.

Hierna wordt de stoet gevormd en onder het spelen van de « Mars van de Ontmijners » bereikt men de Gemeenteplaats te Sint-Gillis, waar de algemene vergadering zal gehouden worden.

Bloemen worden neergelegd aan de Dodengedenktekens van Sint-Gillis.

Alvorens het Gemeentehuis te betreden staan al de deelnemers stil om de Doden van de gemeente Sint-Gillis te eren.

De Nationale Voorzitter, Kommandant George, legt aan de voet van ieder herdenkingsplaat een bloemenruiker neer, terwijl de muziekkapel de « Last Post » speelt.

De vlaggen buigen neer, de aanwezigen groeten ingetogen. Een laatste Brabançonne besluit deze

plechtigheid en op de tonen van een militaire mars begeven zich de ontmiijners in piekfijne orde naar de grote zaal van de Gemeenteraad.

Algemene Vergadering.

De prachtige zaal van de gemeenteraad is niet ruim genoeg om al de deelnemers te bevatten. Velen moeten blijven rechtstaan aan de ingang. Aan het bureau nemen plaats Kommandant George, Nationaal Voorzitter, alsook enkele leden van de beheerraad : Kolonel Linden, Majoor Bonmariage, dhh. Linotte, L'Hoost, Van Cleven, Majoor LHost, Secretaris-Schatbewaarder Baents.

Onder de aanwezigen bemerkt men de Kolonels Posschelle en Terlin, Kan. Kempeneers, dhh. de Ronne en de Blaauw, erekorporaals van de Ontmiijners, de andere leden van de Beheerraad, Dr Prignon, de Kommandanten Cogneau en Masset, dhr Bertrand, adjudant Desmet, dhh. Bories, Itters, Vanderick, de Kommandanten Dohet en Vanderydt. Talrijke dames omringen onze Meter Madeleine Sevrin : de dames Georges, Bonmariage, Lhost, Dohet, Vanderydt, Linotte, Van I Ceven, Vanderick, Heuchon, Mullaert, Vandenberg, Guillaume, enz...

Aangekondigd door onze vriend Bertrand doet de heer senator Franck, burgemeester van Sint-Gillis, zijn intrede en neemt plaats naast de Nationale Voorzitter.

Toespraak door dh. Senator Franck, burgemeester van Sint-Gillis.

Dames en Heren,

Het is me een zeer groot genoegen U op dit gemeentehuis te mogen ontvangen en ik heet U allen welkom in naam van de gemeentelijke overheid.

Weze het me toegelaten heel speciaal de aanwezigheid te begroeten van Kommandant George, Voorzitter van de Verbroedering der Ontmiijners van België, van Juffrouw Sevrin, dochter van Generaal Sevrin, uw betreurde Voorzitter, van dhh. Bonmariage en Linden, ondervoorzitters, van dh. Cogneau, schatbewaarder, van dh. Baents, bestendig secretaris-schatbewaarder.

Op 12 juni 1946 tekende Kolonel B.E.M. De Fraitour, toenmalig Minister van Landsverdediging een dagorde aan het Leger, houdende ontbinding van het Ontmiijningsbataljon.

Ik wil U hieruit volgende passus lezen :

« Op dit ogenblik (in juni 1946) werden 21.000 ton vernielingstuigen weggenomen, 465.000 mijnen onschadelijk gemaakt, 2.800 gebouwen ontmiijnd,

200.000 vliegtuigbommen van allerhande kaliber geneutraliseerd, 10.000 hectaren aan de landbouw teruggeschonken.

Maar deze prachtige balans eiste als tegenhanger een zware tol : 78 doden, waaronder 5 officieren, 16 onderofficieren, 20 korporaals en 37 soldaten ; 171 gewonden.

Door hun verachting van het gevaar, hun onvermoeibare werkzaamheid, hun beroepsbehendigheid, hebben de troepen van de Ontmiijners zich op de eerste rangen van het Leger geplaatst. »

De getalsterkte van de Ontmiijningsbataljons ging nooit boven de 2.300 man en tot in april 1945 bereikte het aantal van deze moedige mannen geen 300 eenheden.

Een balans, opgemaakt tot op heden, wijst uit dat meer dan 60.000 ton mijnen en ontploffingstuigen werden weggenomen sedert september 1944 en dat de verliezen 122 doden en 210 gewonden bedroegen.

Maar de tijd volbrengt zijn werk en zoals de betreurde Generaal Sevrin het zo gepast schrijft in een vlugschrift, dat uw moedige daden verhaalt :

« Nu de gevaren, die onze bevolking opliep door de aanwezigheid op onze bodem van talloze en overal overvloedig verspreide ontploffingstuigen, nog slechts een pijnlijke herinnering uitmaken, zwijgt men en vergeet men wellicht de moedige daden, die onze ontmiijners hebben gesteld. »

Ik zal U de aard van uw taak niet beschrijven, Mijne Heren. Ik wil U slechts herinneren aan de angstvolle uren, die volgden op het enthousiasme van de bevrijding, alhoewel iedereen zich deze nog herinnert, hetzij uit eigen ervaring, hetzij omdat men ervan gehoord heeft of gezien in oorlogsfilms.

Onze bodem was letterlijk bezaaid met bommen en andere ontploffingstuigen. Sommige streken zoals de Belgische kust, de havens, ook de Ardennen, waren uitgestrekte mijnenvelden, waar de minste onaandachtzaamheid, de minste verkeerde stap een, soms meer levens eiste.

Toen de overweldigers ons land verlieten, hadden ze hele streken vol valstrikken gelegd. Het meest onschuldige voorwerp droeg in zich een fatale boodschap.

Een deurklink, een oude fles, half bedolven in het gras langs de weg en nog andere voorbeelden herinneren ons de atmosfeer, waarin de voorzichtigheid aan de ontmiijner het principe van zijn actie had opgelegd.

« Uw eerste fout zal misschien uw laatste zijn. »

Door het werk in dergelijke omstandigheden moest noodzakelijk een gevoel van diepe kameradschap, van vriendschap daarna en ten slotte van solidariteit ontstaan.

In de twee ontmijningsbataljons, die aangevoerd werden door Generaal Sevrin, toen Kolonel, en die geleid werden door de Majors Placet en Samijn, werd een sociale dienst opgericht.

Maar, gezien de talrijke ongelukkige gevallen, waarin moest geholpen worden, en rekening houdend met de weduwen en de wezen, die moesten ondersteund worden, werd in 1946 een Verbroedering opgericht.

Van in het begin geleid door onze betreunde Generaal, groot soldaat en weerstander, heeft de Verbroedering tot doel de morele en materiële belangen van haar aangesloten leden te verdedigen.

De huidige voorzitter van de Verbroedering is Kommandant George, die zich met zijn mannen wist te onderscheiden in het ontmijnen van de kust.

Alhoewel de bataljons uit de heldenperiode ontbonden zijn gaat het ontmijningswerk voort : de generale staf van de vernielingsdiensten en voor de wegneming van ontploffingstuigen is gevestigd te Tervuren, waar deze eenheden werden gevormd. Bevelhebber is Majoor Lhost.

Deze diensten antwoorden op elk verzoek, dat hun wordt gericht in verband met het wegnemen of onschadelijk maken van ontdekte ontploffingstuigen. Het blijft steeds een gevaarlijke taak, daar ongelukkig genoeg ieder jaar nog slachtoffers worden toegevoegd aan de reeds zo lange lijst.

De bestaansreden van uw Verbroedering geldt meer dan ooit. Ge hebt dit jaar uw Vergadering te Sint-Gillis willen houden. Ik dank U voor de eer, die ge mijn gemeente verschaft. Ik dank U omdat U me de gelegenheid hebt gegeven uw werk te verheerlijken, uw taaheid en moed in het licht te stellen, en de durf aan te tonen van hen, die zich gedurende jaren hebben gewijd aan de edele taak, nl. onze bodem te bevrijden van deze vervloekte herinneringen aan de oorlog.

Mijne Heren,

Om te eindigen wil ik uw congres een volledig succes toewensen. Uw bezieling en uw wil staan er borg voor. Ook zeg ik U van ganser harte : Veel geluk, mijn Vrienden, en moge uw werk vruchtbaar zijn ! (Lange toejuichingen).

Kommandant George dankt dh. Burgemeester voor de woorden van lof, die hij richtte tot de ontmijners en voor het zo gul onthaal door de gemeentelijke overheden.

Daarna spreekt de Nationale Voorzitter zijn rede uit :

Mevrouwen,

Mijne Heren ,

Beste Meter,

Beste vrienden Ontmijners,

Bij de opening van deze vergadering, steeds geplaatst in de schaduw van onze Grote verdwenene, dragen wij ongetwijfeld in ons de vrome herinnering aan onze afgestorven leden van het voorbije jaar en ik zal U namelijk het heengaan herinneren van onze dierbare vriend Hulshaegen, schatbewaarder sinds vele jaren van de sectie Henegouwen en medestichter van onze Verbroedering.

Te hunner nagedachtenis vraag ik U enkele ogenblikken van ingetogenheid.

In diezelfde vrome gedachte verenigen wij ons eveneens met onze gewezen Korpsverste, Majoor Porrewijck, en onze gewezen Voorzitter Generaal Sevrin.

Zoals in het verleden werden gisteren bloemen neergelegd op hun graven door een afvaardiging van de beheerraad en in naam van alle leden der verbroedering.

Ik zal echter de tolk zijn van iedereen hier aanwezig, wanneer ik thans mijn oprechte dank richt aan de onder-afdeling Brussel voor de onberispelijke organisatie van deze dag, die zich onder een gelukkig voorteken heeft aangekondigd.

Ik hoor U vragen waarom wij de aantrekkelijke gemeente Sint-Gillis, voornamelijk voorstad van de Brusselse agglomeratie, als vergaderplaats hebben uitgekozen.

Wel eenvoudig omdat onze hoofdplaats nog steeds het punt in ons land is en blijft, bereikbaar voor iedereen wat ook hun plaats van afkomst moge zijn.

Bovendien hebben wij deze manifestatie groots gewild, om aldus de aandacht te vestigen van inwoners en gezagsdragers uit dit land op uw heldhaftige houding uit het verleden, een houding, die thans wordt verder gezet door de kern van dapperen, die ons werk voltooien.

Wij houden aan deze vorm van samenkomsten, zoals wij er op staan dat de vriendschappelijke betrekkingen, ontstaan op het slagveld, waar wij elkaar hebben leren kennen en waarderen, steeds worden heraangeknoopt. Zij waren de basis van de openhartige broederlijkheid, thans aanwezig in de schoot van onze verbroedering.

Ik moet de afwezigheid op onze vergadering verontschuldigen van Generaal Beaupain, over

wiens grote verdiensten en waardering voor ons, ontmijners, ik reeds sprak tijdens onze vergadering te Gent, evenals de afwezigheid van Majoor Placet, gewezen Hoofd van het 1^e Bataljon, weerhouden in het buitenland en deze van Majoor Samyn, de « Vader der Ontmijners » thans door ziekte getroffen.

Ik begroet met een steeds hernieuwde ontroering de tegenwoordigheid tussen ons van onze Meter, Mejuffer Sevrin, dewelke er aan houdt al onze samenkomsten bij te wonen en die ons de grote en nobele figuur van onze Generaal indachtig maakt.

Met vreugde en hoogachting begroeten wij de aanwezigheid van Kolonel Posschelle, een van onze vroegere korpsoversten, van Majoor Lhost, huidig Hoofd van de S.E.D.E.E. en wij willen dit veel in het bijzonder onderlijnen omdat onze hoop en verwachtingen in hem gesteld tijdens onze vergadering van verleden jaar, niet werden beschaamd. Hij heeft de schreden gedrukt van zijn schitterende voorgangers. Hij vertegenwoordigde deze morgen de Heer Minister van Landsverdediging, die ons met deze opdracht ten zeerste heeft vereerd. Onlangs nog had majoor Lhost de gelegenheid de goede faam van de ontmijners te laten herleven tijdens een samenkomst op het Koninklijk Paleis. Hij had bij deze gelegenheid het buitengewoon voorrecht aan hare majesteit koningin Fabiola, de badges van onze bataljon en een rijkelijk ingebonden verzameling tijdschriften « De Ontmijner » te mogen overhandigen.

De geest van de ontmijner zit zo diep vastgeankerend bij de majoor dat hij niet gearzeld heeft nieuwe leden te werven onder de jonge elementen, die hem zijn toevertrouwd en die hij moet wijzen maken in het ABC van de ontmijning. De flossing is aldus verzekerd. Ik feliciteer de jongeren hier vandaag aanwezig, die het offer van een verlofdag hebben willen brengen als hulde aan hun oudere collega's. Onze welgemeende dank en ik vraag een speciaal bravo voor die daad.

Bij de aanvang van deze vergadering heb ik gezegd dat wij deze groots en opzienbarende hebben gewild. De reden hiervan is dat wij de aandacht wensen te vestigen op de Ontmijner in een tijdperk waarin de toekomst van de strijder 1940-45 op het spel staat.

Inderdaad na vervelend gepraat zonder einde en uitgesponnen onderzoeken en studies, doorgevoerd over een te grote tijdspanne, is men uiteindelijk tot een akkoord gekomen over vaste voorstellen.

In het toekomstig stelsel van « Strijder », willen wij de aandacht vooral vestigen op de datum gesteld **voor de ontmijners alleen** voor wat de toekenning van de titel « strijder » betreft, deze

is nl. 15-2-1946, einde van de vijandelikheden voor ons, ontmijners, dus, daar waar deze datum voor alle andere strijders 8-5-1945 is. Hieruit volgt dus voor ons, ontmijners, dat voor de berekening der oorlogsjaren 15-2-1946 zal worden genomen met de voordelen daaraan verbonden voor gepensioneerden (jaren tellen dubbel) voor de invaliden van het leger en andere voordelen nog te bepalen.

De waarheid verplicht mij echter te zeggen dat dit slechts voorstellen betreffen van het C.E.S.A.C., maar die toch een goede kans maken om officieel te worden bekrachtigd.

Wat onze andere eisen betreft, die zijn nauw verbonden met de verwerving van het statuut van strijder, want wat onze betreunde voorzitter Generaal Sevrin niet ophield te zeggen blijft nog steeds gelden nl. « zolang wij geen statuut hebben, blijven wij ter plaatse trappelen ».

Een beperkt comité werd in het leven geroepen en heeft reeds een aanvang genomen met de afwerking van ons eisenprogramma, wij verwachten er een gunstige afloop van.

In dezelfde gedachtengang maar met een zekere vorm van geheimhouding kan ik U thans mededelen dat door een gepensioneerd officier, oud-ontmijner, nauwe betrekkingen werden aangeknoopt met een grote personaliteit, in wiens mogelijkheden het ligt onze eisen sterk te steunen.

Ik zal U die naam vandaag niet citeren, uit vrees die voordeelbrengende bron te zien verdrogen. Ondanks die anonimiteit vraag ik U toch te willen toejuichen.

Ofschoon het de meest essentiële taak is van onze menslievende actie en het bovendien voorzien is in onze statutaire beschikkingen, meen ik er toch nogmaals te moeten aan herinneren dat onze weduwen en wezen altijd het voorwerp zullen uitmaken van onze blijvende zorg en wij nooit zullen weigeren daar hulp te verlenen waar de nood het vraagt. Dit geldt vanzelfsprekend ook voor onze oudgedienden, die zich in moeilijkheden zouden bevinden.

De rekeningen die straks aan uw oordeel zullen worden onderworpen, zullen trouwens voldoende duidelijk laten blijken dat wij ruim tussenkomen bij geboorten, huwelijken en overlijdens.

Een van onze blijvende taken is eveneens de eerbied voor onze dierbare afgestorvenen. Onze monumenten worden regelmatig bezocht en bloemen worden neergelegd. Een jaarlijkse pelgrimstocht wordt gehouden naar het nationaal monument van Stavelot op initiatief van onze Luikse sectie.

Ik wil er nogmaals aan herinneren, dit voor de eventuele achterblijvers, dat de gedenkpenning

van de ontmijsing klaargekomen is en er nog enkele beschikbaar blijven tegen de prijs van 60 F. De realisatie van deze gedenkpenning is onberispelijk, en ik zou mij schuldig weten wanneer ik hier zou verzwijgen dat dit het werk is van onze onder-voorzitter, Majoor Bonmariage, die ik nogmaals dank voor dit initiatief. De kroon op het werk zal de officiële erkenning van deze gedenkpenning zijn. Het is een van de opdrachten van ons beperkt comité, waarvan ik vroeger reeds melding heb gemaakt.

Ik wil niet besluiten zonder eveneens de aandacht van deze vergadering te hebben gevestigd op het dynamisme, aan de dag gelegd door sommige van onze afdelingen, die door hun ledenwerving en inspanningen opnieuw trachten hun vroegere glans te bekomen.

Wij zijn hun een openhartige ovatie verschuldigd.

Dat was het dus, beste vrienden ontmijsers, het jaarlijkse verslag van de voorzitter, die U allen zeer hartelijk dankt voor de geschonken aandacht.

Ik besluit met de volgende wens, moge de wederzijdse vriendschap die zich thans voelbaar manifesteert, de ganse dag blijven verder duren en ook in de toekomst blijven bestaan, de goede faam en het welzijn van onze schone en bloeiende verbroedering ten goede.

(Langdurige toejuichingen begroeten het einde van de toespraak van de Nationale Voorzitter).

Verslag van de Schatbewaarder.

Alvorens de berekening van de balans van het dienstjaar 1962 aan te vatten, laat de secretarisschatbewaarder Hubert Baents opmerken dat de rubriek « Ontvangsten » onvolledig is. Er dient nl. 1.980 F bijgevoegd te worden als inkomsten voor de betaling van de ontmijsersmedailles.

Na deze rechtzetting wordt de balans zonder betwisting goedgekeurd.

Verslag van de commissarissen-toezichters en ontlasting voor de beheerders.

Kommissaris Masset verklaart dat de rekeningen werden nagezien en alles in orde bleek.

Ontlasting wordt dus gegeven aan de beheerders.

Statutaire verkiezingen.

De hiernavermelde beheerders worden bij eenparigheid van stemmen herkozen : Bertrand, Desmet, Linden, Linotte, Prignon, Samijn R. en Van Cleven.

Hetzelfde gebeurt voor kommissaris Masset.

Twee nieuwe kandidaten hadden zich aangeboden voor de plaats van kommissaris. De Voorzitter oordeelt echter dat volgens de statuten er maar een plaats vrij is. Tadino van de afdeling Luik wordt bijgevolg tot kommissaris aangesteld, terwijl Nelis als plaatsvervangend kommissaris zal beschouwd worden.

Vaststelling van de bijdrage voor 1964.

Zoals voorheen blijft de bijdrage op 40 F vastgesteld. Nochtans zijn zij, die deze willen verhogen, altijd welkom.

Goedkeuring van de begroting voor 1964.

Zoals altijd ontstaat er geen enkele betwisting in dit verband.

Allerlei.

Daar geen enkel lid het woord wenst te voeren wordt de vergadering kort na twaalf uur door de Voorzitter opgeheven. De algemene vergadering verliep in een rekordtempo. In een perfecte orde wordt de zaal ontruimd. De leden van de beheerraad en de genodigden worden door de gemeentelijke overheid in het kabinet van de heer Burgemeester ontvangen.

Ondertussen vermaken zich de ontmijsers en de « ontmijssters » in de drankgelegenheden van de Moricharplaats en omgeving, in afwachting van hun vertrek naar de Daillyplaats.

Noenmaal.

Het vervoer van al de deelnemers naar de Daillyplaats werd door de afdeling Brabant nauwkeurig geregeld. Te 13 uur waren de autobussen van de B.T. op het appel en gebeurde het instappen in een zeer hartelijke atmosfeer.

Enkele minuten later reden de autobussen van Brabant, gevolgd door de autocars van Luik en Gent langs de buitenlanen naar de Daillyplaats, onder een prachtig zonnetje, dat ook van de partij wilde zijn.

Het uitstappen verliep in volmaakte orde en kort daarop waren allen reeds samen in de grote zaal van de club « Prins Boudewijn », waar het democratisch noenmaal ging opgediend worden.

De ingangshall alsmede de banketzaal waren met groene planten versierd. De tafels waren in drietandvorm opgesteld, waarvan de eretafel de bijzonderste vleugel uitmaakte. Plakkaten wezen de plaatsen voor iedere afdeling aan. Herinne-

ringsspijskaarten bevonden zich op de plaats van ieder genodigde.

Vóór het maal gingen Kommandant George en Majoor Bonmariage bloemen neerleggen aan het gedenkteken van de Doden van de club « Prins Boudewijn ».

De eretafel werd voorbehouden aan de Nationale Voorzitter, omringd door Mevrouw Franck en onze Meter, alsook aan dhh. de Ronne en de Blaauw, de Kolonels Linden, Posschelle en Terlin, de Majoors Lhost en Bonmariage, de dames George, Linden, Lhost, Bonmariage, Dohet en Vanderydt.

De Voorzitters en Ondervoorzitters Bories, Dreesen, Heuchon, L'Host, Linotte, Prignon, Van Cleven en Vanderick bevonden zich aan het hoofd van hun afdeling.

Aan de tafel van de afdeling Brabant noteerde men dh. Roekens, privaatscretaris van dh. Burgemeester en zijn dame, die als eregasten in gezelschap van kameraad Bertrand en zijn dame hadden plaatsgenomen.

Het maal werd met veel kunde en zorg bereid en opgediend door een gestyleerd personeel, dat de club « Prins Boudewijn » tot eer sterkt.

Het menu werd door de aanwezigen zeer gewaardeerd : Aperitief, Ontmijnersvoorgerecht, Soep « Prins Boudewijn », Gebraden kip, Abrikozemoes, Aardappelen, IJskreem, Mokka.

De afdeling Brabant had de delikate attentie aan elke aanwezige dame een bosje anjelieren aan te bieden, dat door iedere afdelingsvoorzitter overhandigd werd.

Onder de maaltijd hoorde men overal gezellige gesprekken en werden herinneringen uit vroegere dagen bovengehaald. Het was een echte familie-atmosfeer.

Om de traditie getrouw te blijven zette Majoor Bonmariage, voorzitter van de afdeling Brabant, onze Meter en Mevrouw George in de bloemen, terwijl de Nationale Voorzitter de dames Franck en Bonmariage eveneens met bloemen bedacht.

Het maal liep ten einde. De vrienden uit Luik en Gent trokken naar hun autocars, terwijl die uit Brabant maar niet konden heengaan en nog lange tijd, hetzij in de bar, hetzij aan het buffet vertoefden.

Deze algemene vergadering mag ten zeerste geslaagd heten. We feliciteren dan ook van harte onze vriend Bertrand voor de organisatie van onze grote vergadering op het gemeentehuis van Sint-Gillis en het Comité van Brabant voor de prachtige verwezenlijking op deze 16 juni-dag.

Dank aan onze schatbewaarder J. L'Hoost en ook aan de Kommissarissen Ch. Depooter, Tielekens, Tinant, Mahy en Soumillion, die onder de leiding van hun hoofdkommissaris L. Huybrecht hun opdracht hebben vervuld met een tact en een hoffelijkheid, die hun tot eer strekken.

ROND ONZE ALGEMENE VERGADERING.

Zij, die niet aanwezig konden zijn en ons hiervoor hun spijt uitdrukten.

Generaal Beaupain, trouwe verdediger van de Ontmijners.

... Verzoekt U voor de beste Ontmijners al mijn wensen van succes op de schone aanstaande plechtigheden te willen aanvaarden. U allen zeer genegen.

M. J.J. Michel, Voorzitter van de Kinderen van het Vaderland, van de Vooruitziende Invaliden, van het Eenheidsfront van de Oudstrijders te Sint-Gillis.

...Zal onmogelijk aanwezig zijn op de plechtigheden van 16 juni a.s. Ik wens U veel succes op die dag en verzoek U mijn spijt aan de leden van uw Verbroedering over te maken.

Kolonel Placet, oud-korpsoverste van het 1° Ontmijnersbataljon.

... Ik betreur ten zeerste dat ik slechts in gedachte met U op de algemene vergadering zal zijn en vorm de beste wensen voor een volledig succes. Wilt U mijn tolk bij de « anciens » zijn en hun zeggen hoe graag ik ze had teruggezien.

Majoor Sneyers.

... Met verlof in het buitenland zal het me onmogelijk zijn aan uw algemene vergadering deel te nemen. Wil me hiervoor verontschuldigen.

**

Velen hebben zich verontschuldigd omdat ze niet konden aanwezig zijn op onze algemene vergadering : familieaangelegenheid, verlof, reis naar het buitenland, dwingende noodzaak om op een andere plechtigheid aanwezig te zijn, enz...

Om dit euvel te verhelpen ware het wenselijk in het jaarkalender een 53° zondag te voorzien, die uitsluitend zou bestemd zijn voor de algemene vergadering van de Verbroedering.

**

De dames, die dit jaar zeer talrijk waren opgekomen, vormden niet alleen een indrukwekkende, maar ook aangename stoet bij het défilé. Ze dwongen de bijzondere bewondering af van de bevolking van Sint-Gillis. U weet, dames, dat U aan onze bijeenkomsten een gratie en een charme bezorgt, waaraan we allen zeer gevoelig zijn.

U zijt hiervoor hartelijk bedankt.

*
**

De mars van het 1e Bon van de Ontmijners « Audace », weergevonden en geharmoniseerd door Luitenant Kapelmeester Frison, werd helaas niet uitgevoerd, alhoewel zovelen onder ons ze zo graag opnieuw hadden gehoord.

Betreuenswaardige reden; de muzikanten waren niet in het bezit besteld van de nodige partituren.

*
**

Het bal, dat na afloop van onze algemene vergadering in het vooruitzicht was gesteld, had niet plaats, daar weinige kameraden er iets voor voelden.

En nochtans stelde men vast dat bijna allen het vurig zouden gewenst hebben. Spijtig... het was immers te laat om het nog in te richten. Hopen we dat volgend jaar voldoening hieromtrent kan gegeven worden, indien men ten minste de wens uitdrukt om het te organiseren.

AFDELING OOST-VLAANDEREN.

Op maandag 11 augustus 1963 werd ten huize van Voorzitter Van Cleven een gezellig samenzijn belegd, ter gelegenheid van het overhandigen der huwelijksgeschenken aan de weesjes Christiane en Eliane Alleman.

Buiten de Voorzitter en zijn steeds actieve gastvrouw, waren ook aanwezig de sekretaris Desmet

en echtgenote en de schatbewaarder Van der Mispel met zijn dame en dochter. Weduwe Alleman en de toekomstige echtgenoot van Eliane waren eveneens van de partij.

Na een pittige gelegenheidsrede van de h. Van Cleven werd een glaasje geledigd op het welzijn van beide paren.

Daarna werden de geschenken overhandigd. Beide meisjes kregen wat ze gevraagd hadden en men kon het aanzien, zij waren overgelukkig, maar ook zeer ontroerd. Zij vonden geen woorden meer om onze Verbroedering te danken voor dit gebaar.

Er werd verder nog gedurende een paar uurtjes gepraat, gesmuld en gedronken.

Dan kwam, tot ieders grote spijt, het einde van deze mooie avond. Langs deze weg willen wij de h. Van Cleven en in het bijzonder zijn onvermoeibare echtgenote danken voor het gul onthaal en het welslagen van dit feestje.

Louis Desmet.

TOMBOLA

Het spannendste kansspel van deze tijd. Iedere dag een winnaar, waarvan naam en adres, dadelijk door de dagbladen zullen bekend gemaakt worden. Het boekje bevat 5 briefjes (één omslag) en een strook. Deze strook moet dadelijk, met de identiteit en adres van de eigenaar, opgestuurd worden aan de zetel van deze tombola, gevestigd Kunstlaan 53, Brussel 4.

Prijs van het boekje : 100 F + (3 F verzendingskosten), te storten op te **P.C.R. n° 3584.58 van V.V.V. 40-45, Brussel.**

Loten : 5 vliegtuigen, 50 auto's, 500 elektronische toestellen en verschillende reizen per vliegtuig (50.000 km) door « Sabena ».

VRIEND ONTMIJNER,

Het jaar 1964 zal bijzonder belangrijk zijn voor de Verbroedering.

Tracht uw vroegere kameraden aan te spreken en te bewegen om onze rangen te vervegen. Aldus kunnen ook zij de aan onze leden toegekende voordelen genieten.

Nogmaals weze eraan herinnerd dat zij, die de medaille van de Ontmijning wensen te bekomen, zich moeten haasten. Er blijven nog slechts enkele medailles beschikbaar en een opnieuw slaan van dit erteken wordt niet in het vooruitzicht gesteld.

Wil U ze zeker bekomen, stort dan heden nog de som van 60 F op de postrekening van uw afdeling.

BRABANT - NAMEN : P.R. 8173.53 - Verbroedering van de Ontmijners van Brabant, Generaal Jacqueslaan, 172, Brussel 5.

OOST-VLAANDEREN : P.R. 4511.80 - VAN CLEVEN E., Elyzeese Velden, 5, Gent.

WEST-VLAANDEREN : P.R. 9090.89 - BORIES R., Zandstraat, 77, Sint-Andries-Brugge.

LUIK : P.R. 7902.11 - Verbroedering van de Ontmijners van Luik, 62, rue du Canal, Ensival.

HENEGOUWEN : P.R. 2504.42 - VANDERICK Ad., 5, rue du Sablon, Gosselies.

ANTWERPEN : P.R. 1719.10 - DREESEN E., Paleisstraat, 44, Antwerpen.

Heb een volledig vertrouwen in uw Verbroedering en bij voorbaat zeggen we

Dank U.

GOTERIE DR CIEG